

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci obvineného **P. R.**, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 15. decembra 2009 v Bratislave rozhodol o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. augusta 2009, sp. zn. 2 To 184/09

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. R. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením, napadnutým dovolaním, Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol 13. augusta 2009 odvolanie obvineného P. R. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 28. mája 2009, sp. zn. 1 T 57/09, ktorým bol P. R. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorý spáchal skutkom z 26. októbra 2008.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu P. R. dovolanie podaním z 5. novembra 2009, prvotne doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom, ktorý vec predložil najvyššiemu súdu pri dodržaní postupu podľa § 376 Tr. por.

V dovolaní obvinený obsahovo zhodnými argumentmi ako v predchádzajúcom odvolaní proti prvostupňovému rozsudku tvrdí, že došlo k zásadnému porušeniu práv obhajoby, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Porušenie práv obhajoby vidí v tom, že boli produkované len dôkazy proti jeho osobe a ním navrhnuté dôkazy súd zamietol (teda zamietol jeho návrhy na vykonanie dôkazov), čím bola porušená zásada rovnosti strán, vyjadrená v § 2 ods. 14 Tr. por. a nerešpektovaný kontradiktórny charakter konania.

Po podaní obžaloby mu nebola doručená výzva na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr. por., čo je tiež porušením práva na obhajobu.

Má pochybnosti o rekognícii vykonanej v prípravnom konaní v tom smere, či poškodenej neboli vopred ukázané jeho fotografie, aby ho neskôr bezpečne opoznala.

Vo zvyšnom obsahu hodnotí obvinený vykonané dôkazy a dospieva k záveru, že spáchanie skutku jeho osobou nebolo dokázané.

Najvyšší súd ako dovolací súd predbežne preskúmal vec v zmysle § 378 Tr. por. a konštatoval, že dovolanie je proti napadnutému rozhodnutiu prípustné (§ 368 Tr. por.), dovolanie bolo podané včas a na zákonom určenom súde (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 Tr. por.), označuje chyby konania a právny dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.).

Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Obvineným už síce boli chyby vytýkané v dovolaní napadnutému rozhodnutiu a konaniu ktoré mu predchádzalo neúspešne uplatnené v odvolacom konaní (§ 371 ods. 3 Tr. por.), avšak nepredstavujú porušenie práv obhajoby, ani splnenie iného dovolacieho dôvodu.

V súdnom konaní bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, na ktorom bol obvinený zastúpený zvoleným obhajcom. Súd meritórne rozhodol a v rozhodnutí dospel ku skutkovým zisteniam po tom, čo v závere hlavného pojednávania zamietol ďalšie dôkazné

návrhy obvineného, resp. rozhodol, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú v zmysle § 274 ods. 1 Tr. por.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pri reakcií orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 a § 274 ods. 1 Tr. por.). Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, za účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Ak by však aj podľa vyššie uvedených kritérií išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné posúdiť, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, a to v závislosti na tom, či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie vo veci samej.

Ako však už bolo uvedené, zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obvineného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., neprichádza teda do úvahy skúmanie rozsahu porušenia tohto práva.

Pokiaľ ide o výzvu podľa § 240 ods. 3 Tr. por., táto sa v konaní pred samosudcom doručuje osobám uvedeným odseku 1 cit. ust. spolu s obžalobou len v prípade, ak samosudca na podklade obžaloby nevydá trestný rozkaz v konaní podľa štvrtého dielu siedmej hlavy tretej časti Trestného poriadku. Ustanovenia § 353 a 354 Tr. por. majú v tomto prípade oproti všeobecnému ustanoveniu § 240 ods. 3 Tr. por. charakter „lex specialis“. Je tomu tak preto, že ide o osobitný spôsob konania, ktorý prebieha v skrátenej forme a nezodpovedá procesnej logike, aby súd meritórne rozhodol a zároveň vyzýval procesnú stranu na navrhovanie dôkazov, ktoré sa ešte len majú vykonať.

Navrhovanie dôkazov je aktuálne len v prípade podania odporu a ním vyvolaného nariadenia hlavného pojednávania podľa § 355 ods. 3 Tr. por. Ako vyplýva z priebehu konania v prejednávanej veci, vrátane dôvodov podaného dovolania, dôkazy boli obvineným na hlavnom pojednávaní navrhnuté, návrhu však súd nevyhovel.

Pochybnosti o priebehu vykonanej rekognície prezentované v dôvodoch dovolania by zodpovedali dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (založenie rozhodnutia na dôkazoch vykonaných nezákonným spôsobom). Takáto pochybnosť však nie je ničím doložená a zo spisového materiálu nevyplýva. Rekognícia bola 30. januára 2009 vykonaná podľa fotografií, čo však zodpovedá ustanoveniu § 126 ods. 2 Tr. por. a aj na jej základe došlo ku zisteniu páchatel'a a vzneseniu obvinenia.

Opakované opoznávanie vykonané 27. februára 2009 potom už stratilo dôkazný význam, čo však nič nemení na možnosti použiť ako dôkaz rekogníciu z 30. januára 2009, zápisnica o ktorej bola na hlavnom pojednávaní 28. mája 2009 prečítaná a fotodokumentácia oboznámená.

Napokon, hodnotenie dôkazov obvineným so záverom, že spáchanie skutku jeho osobou nebolo dokázané sa vymyká z rámca dôvodov dovolania, ako už bolo konštatované v súvislosti najmä s ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ (časť vety za bodkočiarkou) Tr. por. Skutkové zistenia a preskúmavanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd po prejedaní veci na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. decembra 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková